

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá problematikou restorativní justice v kontextu českého trestního práva. Pozornost je zaměřena nejprve na samotný koncept restorativní justice a následně na její projevy v českém trestním právu hmotném i procesním. Cílem této práce je poskytnout komplexní rozbor těchto projevů a zároveň předložit možné návrhy de lege ferenda o tom, jakými konkrétními způsoby by bylo možné dosáhnout vyšší restorativnosti českého trestněprávního systému.

Těžištěm této práce je analýza jednotlivých trestněprávních institutů s restorativním potenciálem a zkoumá, jak naplňují jednotlivé restorativní principy, kterými jsou náprava újmy, dobrovolnost, přijetí společného rozhodnutí a oslovení potřeb oběti i pachatele. Autorka čerpá zejména z právních předpisů, komentářů, domácí a zahraniční odborné literatury, vědeckých studií a statistických údajů.

Diplomová práce je strukturována do šesti kapitol. První kapitola se zabývá samotným pojmem restorativní justice, jejími základními hodnotami a principy, a zároveň definuje klíčové pojmy trest, účel trestu a retributivní justice. Následující kapitola se zaměřuje na projevy restorativní justice v trestním právu hmotném, zejména rozebírá jednotlivé alternativní tresty a alternativy k potrestání.

Ve třetí kapitole jsou rozebírány projevy restorativní justice v českém trestním právu procesním, zejména jsou analyzovány odklony podmíněného zastavení trestního stíhání, podmíněné odložení podání návrhu na potrestání a narovnání. Čtvrtá kapitola popisuje restorativní prvky v zákoně o soudnictví ve věcech mladistvých a zkoumá jeho specifika v porovnání s právní úpravou pro dospělé pachatele. Pátá kapitola se zabývá zákonem o probační a mediační službě, konkrétně činností mediace a probace a jejich vztahu ke konceptu restorativní justice. Poslední kapitola se zabývá restorativností zákona o obětech trestných činů.

Klíčová slova: restorativní justice, restorativnost českého trestního práva, retributivní justice

